

[Søren Olesen.]

gennem sociallovgivningen og ikke gennem lovgivningen om boligbyggeri.

Endelig må vi tage afstand fra den i § 16 foreslåede ophævelse af den skattefritagelse, som hidtil har været indrømmet for kontor- og forretningsejendomme. Når man er kommet et skridt i den rigtige retning og har fritaget bygninger for beskatning, bør man ikke tage skridtet tilbage igen. Snarere burde man gå videre, som det jo også har været foreslået i andre lovforslag, og yde fritagelse for bygningsskatter også for ældre ejendomme og for nybygninger, så vi efterhånden fik byggeskatterne ophævet. Vi mener, at vi ikke bør gå dette skridt tilbage og genindføre byggeskatter, som har været ophævet.

Vi håber, at der trods den korte tid, der lader til at være levnet, i udvalget kan blive foretaget visse ændringer i den retning, jeg her har antydnet. Indtil vi har set, hvad der kommer ud af det, må vi forbeholde os vor endelige stilling til lovforslaget.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærboel): Jeg vil gerne takke de ærede medlemmer hr. Poul Hansen (Kalundborg) og hr. Bertel Dahlgaard for deres tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Jeg kan ikke undlade at bemærke, at det har undret mig, at de ærede medlemmer hr. Lorentzen og hr. Aksel Møller har udbredt sig i en diskussion, som har medført en række forskellige spørgsmål. Forholdet er jo det, at de har været medlemmer af udvalget, som har arbejdet med dette forslag, og har haft rigelig adgang til at stille de spørgsmål, som de ønskede besvaret. Desuagtet skal jeg forsøge bedst muligt at besvare nogle af de spørgsmål, der har været fremme.

Det ærede medlem hr. Lorentzen spurgte, om renten for et statslån, når den først er fastsat, forbliver den samme uanset svingningerne i renteniveauet i lånets løbetid. Spørgsmålet om at vælge en bestemt type statsobligationer som grundlag for fastsættelse af renten synes jeg er tilstrækkeligt løst ved bestemmelsen om, at rentens størrelse skal fastsættes på grundlag af markedrenten for langfristede statsobligationer. Da vi i praksis bliver nødt

til at angive renten allerede på det tidspunkt, da statslånet bevilges, bliver det allerede af den grund ikke muligt med absolut nøjagtighed at fastsætte den rente, som staten må svare af statsobligationerne, men det skulle jo heller ikke være nødvendigt.

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt m²-tilskuddet på 14 kr. til socialt byggeri er det rigtige, er jeg villig til at vise det ærede medlem de beregninger, der foreligger, men dette spørgsmål egner sig næppe til gennemgang fra denne talerstol, og jeg skal derfor henstille, at vi drøfter spørgsmålet i det udvalg, hvortil dette lovforslag jo skal henvises.

Det ærede medlem hr. Lorentzen undrede sig over, at ændringen af prisforholdene skulle medføre ændringer i det årlige driftstilskud. Det, man tilsigter med forslaget, er at holde samme husleje uanset ejendommens opførelsestidspunkt, og såfremt priserne skulle falde, vil dette kunne opnås, selvom driftstilskuddet nedsættes.

Det ærede medlem savnede endvidere regler om, at driftstilskuddet skal sænkes, efterhånden som lånet bliver afdraget. Dette synspunkt er måske nok rigtigt udfra en teoretisk betragtning, men det er vist uanvendeligt i praksis, da den årlige ydelse af statslån er den samme i hele lånets løbetid og der derfor må holdes samme husleje, uanset at selve rentens beløb synker fra termin til termin.

Endelig var det ærede medlem inde på, om det er rigtigt at gøre forskel på det sociale og det private byggeri med hensyn til driftstilskuddets størrelse, udfra den betragtning, at det beror på et tilfælde, i hvilken kategori af boliger en boligsøgende får lejlighed. Jeg skal hertil bemærke, at privat og socialt boligbyggeri faktisk bygger for hver sit klientel. Dernæst er der meget stor forskel i de betingelser, de to grupper af bygherrer må underkaste sig for at opnå statslån. Jeg skal iøvrigt, foranlediget af det ærede medlem hr. Aksel Møllers udtalelser, vende tilbage til dette spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller var inde på spørgsmålet om, hvorvidt det er rimeligt, at man regner med lavere tilskudsbeløb til privat byggeri end til socialt byggeri, og i det hele om den særlige fortrinsstilling, som man kalder det, som det